

**Clara Et Praeclara Methodus Parandæ Eloquentiæ,
Secundùm Doctrinam & Præcepta Cypriani Soarii è
Societate Jesu, Ad Captum Et Praxim Faciliorem
Accommodata**

Worpitz, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Caput 36 [i. e. 35]. De origine Orationis Numerosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68908](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68908)

C A P U T XXXV.

De Origine Orationis numerosa.

Hujus numeri inventor fuisse dicitur **T**ra-symachus, qui tamen in eo reprehenditur cum **Gorgia**, quod nimius fuerit in ejus usu: nec enim tota, ex numeris constare debet, nihil ut fiat extra modum, verba sunt Tulli (id est, ut nullum verbum sit, quod non sit ad numeros accommodatum) nam id quidem esset Poëma. Sed omnis nec claudicans, nec quasi flu-duans; sed æqualiter, constanterque ingrediens, *numerosa* habetur *Oratio*: atq; id in dicendo numerosum putatur, non quod totum constat è numeris, sed quod ad numeros proximè accedit. Ita Cic. in *Orat. Pers.* Causam idem reddit; sic minimè, inquit: advertetur delectationis aucupium, & quadrangula orationis industria: si enim advertantur hæc duo, tollitur actioni affectus, & suspectam habet oratoris fidem, dum se ex insidiis circumveniri putat Auditor. Aliud est cum carmine, quod non ad faciendam fidem, sed ad volupratem est compositum. Hinc Aristoteles acerrimus judicio sophus, versum in oratione vetat esse; numerum jubet. Causa verò quod Oratores pedibus quoque Orationem instruere cæperint, erat voluptas aurium, ut suavius ad aures il-lapsa oratio, gratius in animum penetraret.

CA-